

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrație Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Z

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. din2011
privind soluționarea contestației formulate de
Persoana fizică X din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Z
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z a fost sesizată de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Z prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de persoana fizică X din Z împotriva Deciziei nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z prin Decizia nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii, privind plata la bugetul de stat a sumei de Z lei, reprezentând:

- Z lei – majorări de întârziere și dobânzi aferente impozitului pe venit;
- Z lei – penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin poștă la data de Z fiind înregistrată la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Z sub nr. Z și repartizată Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare și transmisă Direcției Generale a Finanțelor Publice Z sub nr. Z.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii, întocmită de organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z, persoana fizică X din Z aduce următoarele argumente:

Confidențial. Date cu caracter personal prelucrate în conformitate cu Legea 677/2001

- precizează că la data de Z i-a fost comunicată Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. Z prin care a fost înștiințat că datorează suma de Z lei reprezentând majorări, dobânzi și penalități de întârziere aferente plăților anticipate cu titlu de impozit pe venituri din activități independente în sumă de Z lei pe anul Z;

- susține că împotriva actelor de executare silită emise de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Z a formulat contestație la executare care a făcut obiectul dosarului nr. Z al Judecătoriei Z, iar prin Decizia din data de Z pronunțată de Tribunalul Z au fost anulate actele de executare silită;

- menționează că în cadrul procesului a arătat că organul fiscal avea posibilitatea de a trece la executarea silită a obligației în sumă de Z lei reprezentând debit aferent anului 2000 conform prevederilor art. 98 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. Z privind executarea creanțelor bugetare în vigoare la acea dată sau ulterior, potrivit prevederilor art. 131 din Codul de procedură fiscală “în termen de Z ani de la data nașterii dreptului de a cere executarea silită pentru creanțele bugetare provenind din impozite”, iar organul fiscal a trecut la executarea silită a debitului abia în anul 2008 când termenul de prescripție era deja împlinit;

- arată că actele de executare silită contestate au fost emise la data de Z pentru obligații aferente anului 2000 și stabilite prin decizia de impunere aferentă aceluiași an, deci după depășirea termenului de prescripție de 5 ani prevăzut în actele normative, iar pentru perioada prescripției organul fiscal nu a făcut dovada întreruperii cursului prescripției prin emiterea unor acte de executare silită pentru debitul în sumă de Z lei, mai mult în cuprinsul somației contestate se face referire la anumite decizii de calcul accesorii pe care organul fiscal emitent nu le-a depus la dosarul cauzei cu toate că a fost obligat de instanța de judecată să le depună și nici nu a putut face dovada comunicării acestora cu contribuabilul;

- afirmă că organul fiscal nu a făcut dovada comunicării titlului de creanță în baza căruia a fost demarată procedura de executare silită, adică nu a depus la dosarul cauzei confirmarea de primire a actului administrativ fiscal atacat.

În concluzie, solicită admiterea contestației și anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. Z deoarece instanța judecătorească a anulat actele de executare silită.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. Z organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z au calculat în sarcina persoanei fizice X obligații fiscale accesorii în sumă totală de Z lei după cum urmează:

- majorări de întârziere în sumă de Z lei pe perioada Z pentru plata cu întârziere a plăților anticipate cu titlu de impozit pe anul 2000 în sumă de Z lei stabilite prin Decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit pe anul 2000 nr. Z;

- dobânzi în sumă de Z lei pe perioada2010 –2010 și în sumă de Z lei pe perioada2010 –2010 pentru plata cu întârziere a plăților anticipate cu titlu de impozit pe anul 2000 în sumă de Z lei stabilite prin Decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit pe anul Z nr. Z;

- penalități de întârziere în sumă de Z lei pe perioada2000 –2010 pentru plata cu întârziere a plăților anticipate cu titlu de impozit pe anul 2000 în sumă de Z lei stabilite prin Decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit pe anul 2000 nr. Z.

III. Având în vedere cele constatate de organele fiscale, motivele invocate de contestator, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

Persoana fizică X are în prezent domiciliul în Z, str. Z nr. Z, et. Z, ap. Z, județul Z și CNP Z.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să se pronunțe dacă persoana fizică X din Z datorează bugetului de stat majorările, dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă de Z lei stabilite de organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. Z pe perioada2009 –2010 aferente plăților anticipate cu titlu de impozit în sumă de Z lei stabilite prin Decizia nr. Z, în condițiile în care instanța judecătorească a constatat împlinirea termenului de prescripție pentru executarea de către organul fiscal a debitului de bază.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă că organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului Zoara au stabilit prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. Z în sarcina persoanei fizice X obligații fiscale accesorii în sumă totală de Z lei reprezentând majorări de întârziere și dobânzi în sumă de Z lei pe perioada ,.....2009 –2010, precum și penalități de întârziere în sumă de Z lei pe perioada2000 –2010 pentru neplata la termen a plăților anticipate cu titlu de impozit pe anul 2000 în sumă de Z lei stabilite prin Decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit pe anul 2000 nr. Z.

Față de această situație, persoana fizică X susține că împotriva actelor de executare silită a sumei de Z lei emise de Administrația

Finanțelor Publice a municipiului Z a formulat contestație la executare care a făcut obiectul dosarului nr. Z al Judecătoriei Z, iar prin Decizia din data de Z pronunțată de Tribunalul Z au fost anulate actele de executare silită atacate și invocă prevederile art. 98 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. Z privind executarea creanțelor bugetare și ale art. 131 din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căroră dreptul organului fiscal de a cere executarea silită se prescrie “în termen de 5 ani de la data nașterii dreptului de a cere executarea silită pentru creanțele bugetare provenind din impozite”, arătând că organele fiscale au început executarea silită a debitului de bază aferent anului 2000 în sumă de Z lei abia în anul 2008 când termenul de prescripție era deja împlinit și că în perioada prescripției organul fiscal nu a făcut dovada întreruperii sau suspendării termenului de prescripție.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 111 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se menționează:

“Art. 111. – Termenele de plată

(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.”,

coroborate cu dispozițiile art. 82 alin. (3) și art. 84 alin. (6) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, republicată cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“Art. 82. Stabilirea plăților anticipate de impozit. [...] (3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, cu excepția impozitului pe veniturile din arendare, pentru care plata impozitului se efectuează potrivit deciziei emise pe baza declarației privind venitul realizat.

[...]

Art. 84. Stabilirea și plata impozitului pe venitul net anual impozabil.[...] (6) Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuală se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioada pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanțelor bugetare.”

Potrivit dispozițiilor legale de mai sus, plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit se efectuează în 4 rate egale până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, iar diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuală se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioada

pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie privind colectarea creanțelor bugetare.

Prin urmare, persoana fizică X avea obligația să achite plățile anticipate cu titlu de impozit pe anul 2000 în sumă de Z lei stabilite prin Decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit pe anul 2000 nr. Z până la data de 15 iunie 2000.

În materie, sunt aplicabile și prevederile art. 91 alin. (1) și (2), art. 92 și art. 93 din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se menționează:

“Art. 91. Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.

[...]

Art. 92*) Întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale

(1) Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se întrerup:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) la data depunerii de către contribuabil a declarației fiscale după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;

c) la data la care contribuabilul corectează declarația fiscală sau efectuează un alt act voluntar de recunoaștere a impozitului datorat.

(2) Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe perioada cuprinsă între data începerii inspecției fiscale și data emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale;

c) pe timpul cât contribuabilul se sustrage de la efectuarea inspecției fiscale;

d) pe perioada cuprinsă între data declarării unui contribuabil inactiv și data reactivării acestuia.

(3) Dispozițiile dreptului comun privitoare la prescripția extinctivă sunt aplicabile în mod corespunzător.

Art. 93. Efectul împlinirii termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale

Dacă organul fiscal constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale, va proceda la încetarea procedurii de emitere a titlului de creanță fiscală.”

Având în vedere aceste prevederi legale, rezultă că dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală, iar dacă organul fiscal constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale, va proceda la încetarea procedurii de emitere a titlului de creanță fiscală.

Ca atare, organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z aveau obligația de a stabili obligații fiscale accesorii pentru neplata la termen a plăților anticipate cu titlu de impozit în sumă de Z lei stabilite prin Decizia de impunere nr. Z în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie 2001, fapt nerealizat de acestea, iar în cazul în care se constată împlinirea termenului de prescripție cum este și cazul de față, organul fiscal va proceda la încetarea procedurii de emitere a titlului de creanță fiscală.

De asemenea, din documentele existente la dosarul contestației rezultă că organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z nu au emis documente care să ducă la întreruperea sau la suspendarea termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale.

Mai mult, în Referatul cu propuneri de soluționare a contestației organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a municipiului Zoara menționează că “au fost solicitate informații suplimentare atât Serviciului registru contribuabili și declarații fiscale persoane fizice, care ne-a comunicat că decizia de impunere prin care s-au individualizat obligațiile fiscale în sumă de Z lei a fost transmisă prin Oficiul Poștal la adresa de domiciliu cât și Serviciului colectare executare silită persoane fizice, care a confirmat că prima somație privind contribuabilul X a fost emisă la data de Z, după împlinirea termenului de prescripție” și propun admiterea contestației “întrucât dreptul de a cere executarea silită a sumei de Z lei a fost prescrist”.

De precizat, este și faptul că prin adresa nr. Z anexată la dosar, compartimentul juridic din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului Zoara precizează că soluția dată de Tribunalul Z în dosarul nr. Z a fost de admitere a contestației la executare formulată de X, hotărârea judecătorească fiind irevocabilă.

Pe cale de consecință, ținând cont de soluția pronunțată de Tribunalul Z în dosarul nr. Z prin care a fost admisă contestația la executare formulată de persoana fizică X împotriva Somației nr. Z și a Titlului executoriu nr. Z precum și de propunerile organelor fiscale ale

Administrației Finanțelor Publice a municipiului Z cuprinse în Referatul cu propuneri de soluționare a contestației, se impune admiterea contestației și anularea Deciziei nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii, prin care au fost stabilite majorările, dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă totală de Z lei, deoarece acestea sunt prescrise.

În acest sens, sunt prevederile art. 216 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se menționează că:

”(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, [...].

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat.”

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) și art. 216(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Admiterea contestației formulată de persoana fizică X din Z pentru majorările, dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă totală de Z lei aferente plăților anticipate cu titlu de impozit pe venit și anularea totală a Deciziei nr. Z referitoare la obligațiile de plată accesorii.

director executiv

